

91. *Wijziging in de wettelijke bepalingen omtrent de regterlijke tucht.*

de genoemde orde te behandelen na de reeds aan de orde gestelde.

De heer **Fransen van de Putte**, *Minister van Kolonien*: Onder aan de lijst komen voor de twee eenige wets-ontwerpen, waarvoor mijne aanwezigheid in deze Kamer wordt gevorderd. Daar het mij niet wel mogelijk is Woensdag hier te zijn, doe ik een beroep op de beleefdheid der Vergadering, om de beide bedoelde wets-ontwerpen omtrent Indische onderwerpen, morgen aan de orde van den dag te willen stellen.

De **Voorzitter**: Ik stel voor aan het verlangen van den heer Minister van Kolonien te voldoen, zoodat morgen het eerst aan de orde zouden zijn de wets-ontwerpen betreffende de regeling der ontvangsten en uitgaven van het fonds tot het geven van voorschotten aan planters in Suriname, en tot wijziging der begrooting van Nederlandsch Indie voor het dienstjaar 1873, en zulks met afwijking van het vroeger door de Kamer genomen besluit.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

De **Voorzitter**: Dan zullen na de behandeling der beide zoo even genoemde wets-ontwerpen aan de orde zijn de wets-ontwerpen betreffende het pandregt en den arbeid van kinderen, en eindelijk de overige wets-ontwerpen.

De **Voorzitter** deelt nog mede dat door de Huishoudelijke Commissie is opgemaakt eene voordragt betreffende de noodige behoeften der Kamer voor het dienstjaar 1875, en dat nog moet worden overgegaan tot de benoeming van een klerk ter griffie van de Kamer.

Op voorstel van den Voorzitter wordt besloten deze onderwerpen aan de orde te stellen na afdoening der wets-ontwerpen.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet tot bekrachtiging van provinciale heffingen in Friesland.

Omtrent deze wets-ontwerpen zijn in de afdeelingen geene aanmerkingen gemaakt.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs den 27sten Junij 1874.

BUCHNER.
STORK.
SCHOT.
PRINS.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot vaststelling van nadere wettelijke bepalingen, betreffende den ijk van gasmeters.

1. In eene afdeeling werd door enkele leden de vraag besproken aangaande de drooge en de natte gasmeters, en door hen de meening voorgestaan, dat de natte de voorkeur verdienen, zoodat zij van oordeel zijn dat de Regering, volgens de adviezen van de door haar gehoorde deskundigen,

eene goede keuze schijnt te hebben gedaan. De leden dezer afdeeling vereenigden zich eenparig met dit gevoelen en hadden geene bedenkingen tegen deze voordragt.

2. In eene afdeeling werd door eenige leden de aanmerking gemaakt, dat er hoegenaamd geen reden schijnt te bestaan, waarom de ijk en de herijk kosteloos en dus ten laste van het Rijk zouden moeten geschieden. Daarop is geantwoord, dat, volgens art. 17 der wet van 7 April 1869 (*Staatsblad* n°. 57), betreffende de maten, gewigten en weegwerktuigen, de kosten daarvan thans ook ten laste van den Staat komen, en dat het dus met die bepaling geheel overeenstemt wat thans met betrekking tot de gasmeters wordt voorgesteld. In die zienswijze werd evenwel door de eerstgemelde leden niet gedeeld, die beweerden dat het getal en de maatschappelijke toestand der personen, die bij deze wet betrokken zijn, aanmerkelijk verschilt bij dat van hen die belang hebben bij den ijk en herijk van maten en gewigten, zoodat de *ratio legis* voor beide onderwerpen niet dezelfde kan zijn.

Bij die gelegenheid werd gevraagd, of de Regering in staat is op te geven hoe groot het bedrag is, 't welk vermoedelijk aan kosten voor den ijk en herijk van gasmeters ten laste van den Staat zal worden gebracht.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs den 27sten Junij 1874.

BUCHNER.
STORK.
SCHOT.
PRINS.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet tot regeling van:

1°. het onderwijs in de veeartsnijkunst en de voorwaarden tot verkrijging van bevoegdheid tot hare uitoefening, en

2°. de uitoefening der veeartsnijkunst.

1. De breede wetenschappelijke grondslag waarop het onderwijs in de veeartsnijkunst gevestigd wordt vond in eene der afdeelingen goedkeuring. Men wenschte evenwel aldaar te vernemen waarom dat onderwijs *middelbaar* en niet *hooger* onderwijs genoemd wordt.

2. Het beginsel van het *tweede* der bovengenoemde wets-ontwerpen werd niet breedvoerig besproken. Vele leden meenden dat de Regering niet verder had behooren te gaan dan te zorgen voor het ontstaan van bekwame veeartsen en voor het overige volledige vrijheid had moeten geven tot uitoefening van de veeartsnijkunst, daar de veehouder wel genoeg zijn eigen belang kent om zijn vee niet aan onkundigen toe te vertrouwen, indien er hulp van deskundigen te verkrijgen is: zoodat zij er geen bezwaar in zouden gezien hebben de *empirici* te behouden; in elk geval zouden zij meerdere vrijheid wenschen voor de inenting, daar er gebrek bestaat en vooreerst zal blijven bestaan aan geëxamineerde veeartsen. In het stelsel der Regering kon men billijken dat de *empirici* tijdelijk worden behouden; maar enkele leden meenden toch dat daarom dit stelsel geen goedkeuring verdient en zagen groot bezwaar in de eindelijke geheele afschaffing der *empirici*. Verdienen deze geen vertrouwen, dan mag de veestapel aan hunne hulp in geval van ziekte ook niet tijdelijk worden toevertrouwd. Dit laatste gevoelen werd echter geenszins algemeen beaamd. Ook waren er leden die meenden dat het goed kon zijn aan de veeartsen eenig subsidie toe te kennen, om daardoor zooveel mogelijk te gemoet te komen aan het gebrek 't welk tot nog toe aan bekwame veeartsen bestaat.

Op *art. 1* van het wets-ontwerp werd door verscheiden leden in ééne afdeeling de wensch uitgedrukt dat *empirici* zouden mogen inenten. Zij konden zich niet voorstellen dat „heelkundige operaties op gezond vee”, die geoorloofd verklaard worden, ooit tepas kunnen komen. Nadere inlichting deswege werd door hen wenschelijk geacht, gelijk mede omtrent de uit dit artikel af te leiden scheiding tusschen genees- en heelkundige ziekten, die hun voorkomt, evenzeer als bij de geneeskunst van den mensch, onmogelijk te zijn.

Art. 12. Eenige leden achtten de geldboeten veel te hoog te zijn. Er schijnt geen reden te bestaan om die hooger te stellen dan waar het de uitoefening der geneeskunst voor den mensch betreft.

Art. 15. Waarop rust de bepaling van dezen termijn van tien jaren? Waarom is die niet korter of langer gesteld? werd in eene afdeeling gevraagd. Zelfs in het stelsel der Regering werd die termijn te lang geoordeeld.

De Commissie van Rapporteurs acht de vragen in dit Eindverslag medegedeeld alleszins vatbaar om bij de openbare beraadslagingen over deze wets-ontwerpen beantwoord te worden.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs den 27sten Junij 1874.

BUCHNER.
STORK.
SCHOT.
PRINS.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet ter wijziging der wet van den 1sten Junij 1865 (*Staatsblad* n°. 59), regelende de voorwaarden tot verkrijging der bevoegdheid van geneeskundige, apotheker, hulp-apotheker, leerling-apotheker en vroedvrouw.

Ofschoon de wet van 1 Junij 1865 (*Staatsblad* n°. 59) niet in behandeling is, maar wel enkele wijzigingen daarin worden voorgedragen, met het doel om de examina gemakkelijker te maken, vermits het te vreezen is dat, zoo dit niet geschiedt, er gebrek aan geneeskundige hulp zal ontstaan, hebben toch verscheidene leden op herziening van die wet aangedrongen, vooral ten behoeve van het platteland en met het oog op enkele speciale vakken, zoo als de tandheelkunde. Zij meenden dat de thans voorgestelde wijzigingen aan de verwachting niet kunnen voldoen, want de oorzaak van het niet slagen van een groot deel dergenen die zich aanbieden tot het afleggen van examina, is niet gelegen in de vele vakken waarover het examen loopt, maar aan de opvatting der wet door de examinatoren en het niet afnemen der examina door de hoogleeraren die het onderwijs hebben gegeven.

Daar de splitsing overigens alleen geschiedt in 't belang van de militaire geneeskundige studenten, zouden deze leden wel in overweging willen geven om aan dezen te vergunnen zich als studenten aan de hoogeschool te doen inschrijven, met de vrijheid de examina af te leggen waar en wanneer zij het goedvinden. Bezwaar kan dit niet opleveren, omdat het eerste natuurkundig examen, indien dit ontwerp tot wet wordt verheven, ongeveer gelijk zal staan met het propaedeutisch examen, dat in de genees-

kunde aan de hoogeschole afgenomen wordt, het tweede desgelijks met het candidaatsexamen. Op die wijze zou men verkrijgen eenheid van opleiding en toelating bij eenheid van bevoegdheid. Ook zou het een groot voordeel zijn voor de examinatoren die nu dikwijls, misschien niet zonder schade voor het onderwijs, verplicht zijn weken achtereen gedurende vijf à zes uren dagelijks te examineren.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs den 27sten Junij 1874.

BUCHNER.
STORK.
SCHOT.
PRINS.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot bekrachtiging der met den Noordpolder beoosten Muiden gesloten ruiling van kaden.

Omtrent dit wets-ontwerp zijn in de afdeelingen geene aanmerkingen gemaakt.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs den 27sten Junij 1874.

BUCHNER.
STORK.
SCHOT.
PRINS.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het fonds tot het geven van voorschotten aan planters voor de kosten van aanvoer van vrije arbeiders in de kolonie Suriname.

Ten slotte van het Verslag, bij de Tweede Kamer over dit wets-ontwerp uitgebragt, is door sommige leden de vraag gedaan: „of het geven van voorschotten aan de Surinaamsche planters voor de kosten van aanvoer van vrije arbeiders aan de verwachting heeft beantwoord, en of de Regering ook iets naders heeft mede te deelen wegens de vruchten, die de immigratie van vrije arbeiders in de kolonie oplevert.” Daar het wets-ontwerp bij die Kamer geene aanleiding heeft gegeven tot beraadslagingen, waarbij deze vragen van de zijde der Regering hadden kunnen worden beantwoord, gaven eenige leden te kennen dat z'er prijs op zouden stellen dit antwoord alsnog te mogen vernemen.

Aldus vastgesteld in de Commissie van Rapporteurs den 27sten Junij 1874.

BUCHNER.
STORK.
SCHOT.
PRINS.